

A század kozákja

Hadakozó csapataink körében nemcsak az első gránát- és shrapnell-lövegek okoztak érthető izgalmat, hanem sok mindenféle más izgalomban, nem ritkán kellemesben is volt részük. Ilyen kellemes izgalom például az első fogoly ejtése. Nagy volt az öröm, mikor a szegedi 5. számú magyar királyi honvédezred egyik százada az első kozák-fogolyra tett szert. Ugy örültek neki tisztak és bakák egyaránt, hogy dédelgették, becézgették, mint valami babát. Elhalmozták mindenféle jóval: káposztával, nyers krumplival, mert bizony néhány napig ez volt honvédeink legfőbb földi jója. De azért ha volt, mást se sajnáltak tőle. S a fogoly kozák pompásan érezte magát a mi magyar bakáink között. Míg a többiek tüzeltek az oroszra, ő is tüzelt a táborigényezőre és megfőzte bakáink ebédjét, mely a harc hevében nem egyszer éjfélkor is ott rotyogott az üstben, miután természetesen, hogy harcoló katonáink nem mindig éppen déli harangszó idején költik el ebédjüket.

Ejszakára, hogy a kozák valamiképen meg ne szökjék honvédeink nagy szeretete elől, a nagyobb biztonság okából egy-egy mállás szekérhez kötötték.

A század annyira megkedvelte a maga kozákját, hogy mikor már több kozákot fogtak el, akiket a harctérről el kellett szállítani, az volt a közös óhaj, hogy az első foglyot hagyják meg a századnál már csak azért is, mivel a táborigényező tüzelését a legnagyobb szakértelemmel végezte. S mert a század, ami egyébként honvédeinkről egyáltalán elmondható, pompásan viselte magát a harci tűzben, teljesítették e kívánságát. S azóta szorgalmasan főzi a század kozákja katonáink ebédjét. Meg is becsülik érte, ami abból látszik, hogy a kozáknak minden nap (a minden napot azonban ne tessék olyan szigorúan venni, mert bizony nem minden nap jutnak katonáink főtt ebédhez) négy adag ebédet kell megennie. A megebédelés tudniillik szakasszonként történik és ő neki minden szakasszal külön-külön kell megebédelnie. Jobb ízű a falat, ha velük eszik a kozák, kinek

... husa és kövére,

Szépen megnő a század öröme.

Komplikációk Mexikóval.

A kopenhágai *Tidende* jelenti Londonból: Jól értesült oldalról a következőket jelentik: Wilson elnök és a mexikói köztársaság tulajdonképeni feje, Caranza tábornok között nagyon feszült a viszony, mert Caranza meglehetősen szemtelen hangon követelte, hogy az Egyesült-Államok csapatai vonuljanak ki Veracrútból. Az utóbbi napokban nagyszámu amerikai csapat ment a mexikói határra.

==== Berlinben képezett

nyelvtanárnő

német oktatást nyújt nyelvtanból, irodalomból, művésztörténelemből. — Rosenfeld Margit Petőfi Sándor-sugárut 25.

KORZÓ-MOZI

Igazgató: VAS SÁNDOR.

Telefon: 11-85.

Szerdán, csütörtökön

Szenzációs műsor!!!

Az
első sabáci hős
szegeditemetése
és a szegedi hon-
védtüzérek had-
ba vonulása.

A Korzó-mozi eredeti felvétele.

A VÉR SZAVA

Dráma 3 felvonásban.

Az
ÜGYVÉD FÉRFI

Vígjáték 2 felvonásban.

Valamint a 2 órás új műsor.

Előadások 5, 7 és 9 órakor.

Rendes helyáramok.

Sebesültek kezelése a harctéren.

(Saját tudósítónktól.) Jóformán nincs a napnak olyan szaka, amelyben sebesülteket ne hoznának városunkba. Legtöbbszörre napok telnek bele, amíg messze Galiciából ideérnek. Még egészséges embernek is megviseli az idegzetét ilyen hosszadalmas ut, hát még a szegény sebesülteket. Ráadásul nem szabad elfelednünk, hogy előzőleg meglehetősen időt vett igénybe, míg a vonatra juthattak, miután bizonyos, hogy a vonat nem ép a harctér színhelyéről indul.

Tisztek és közkatona, akik sebesülten érkeztek a harc színteréről, mind azt mondják, hogy az ágyuk bömbölése, a puskagolyók sivitása és fütyülése szinte zenei hangokba olvad össze. Ebbe az alaptónusba azután a haldoklók hörgése, a sebesültek jajongása, nem egyszer velőtrázó sikoltása, mellékszólammokként vegyül bele.

Vigasztaló az itthon aggódókra és remegőkre, hogy a megsebesülők az aránytalanul legtöbb esetben még a tűz alatt álló rajvonalban sínesenek magukra hagyatva. A jó magukkal tehetetlen sebesülteken segíteni, a szomszédnak bajtársi kötelessége. Előveszi vagy a sebesültnek, vagy a saját kötszerét és bekötözi a sebet. Ez a hirtelen és első segély. A sebesülttől aztán elveszik a fegyvert és a föltényeit, melyeket a rajvonalban tüzelők között osztanak szét. Ha könnyebben sebesül meg valaki, önmaga végzi a kötözést.

Az ellenséges tűz szűnésével, vagy az alatt, míg a többiek előre törnek, a sebesült, amelyik tud, a maga lábán visszamegy a segélyhelyre. A súlyosan sebesültet valamelyik bajtársa kíséri el oda, vagy a sebesültvívők viszik. A halottak egyelőre ott maradnak és csak az ütközet után temeti el őket, persze tömegsírba, rendszeren az utászosztag.

Sokszor szívet facsaró látvány egy-egy sebesültnek, vagy éppen haldoklónak az élet, a szép, fiatal élet után való kapaszkodása. Nem egyszer hallani, amint a halálos kínok közt a földön fetrengő sebesült üvegesedő szemmel nyögi:

— Bajtárs segíts, mert mindjárt meghalok!

Egy-egy nagy ütközet után csak úgy szakad a sebesültvívőkről a verejték, amnyi a dolguk. Nem csoda, hisz a modern fegyvertechnika fejlődési iránya oda tendál, hogy minél nagyobb tömegeket ne annyira gyilkoljon, mint inkább harcceptelenné tegyen.

A segélyhelyeket rendszeren kutak és házak mellett, patakos völgyekben, szóval olyan helyeken állítják fel, ahol víz áll rendelkezésre, könnyen érthető okokból. A segélyhelyektől 3—4 kilométer távolságban van a hadosztály egészségügyi intézmény, ahol az ideiglenes kötéseket kicserélik rendes kötéssel. Innen azután rendes és tartalék-kórházakba továbbítják a sebesülteket.

Ezeket a helyeket és processusokat keresztül kerülnek megsebesült katonáink az ország különböző városainak és nagyobb helyiségeinek klómböző kórházaiába.

Ami az oroszoknak a mi sebesültjeinkkel való bánásmódját illeti, az a legtöbb esetben kifogástalan és a genfi egyezmény statutumainak megfelelő. Sebesültjeinket bekötözik a kórházukba küldik, a súlyosan sebesülteket pedig csaknem kivétel nélkül szabadon eresztik, bizonyára azért, hogy a betegápolással járó, nekik fölösleges terhektől megszabaduljanak. A halottakat és sebesülteket kifosztják, de nem bántalmazzák.

Megvetően és felháborodottan mesélte az egyik Szegedre hozott sebesült:

— Rabló egy náció ez a muszka, mert még a tisztjeik is lopnak.

Az eddigi harcokban a sebesültek és halottak kifosztására azonban még eddig nem igen került a sor, mert, bár többször voltunk kénytelenek visszavonulni a tulnyomó erő elől, ez a visszavonulás a legnagyobb rendben történt, halottainkat eltemettük, sebesültjeinket ápolás alá vettük és továbbítottuk.